

Ανησυχία Linn Ullmann

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ»

Το καλό auto fiction, το ορθόδοξο

Ύστερα από εξαντλητικές αναγνώσεις ημερολογιακών γραφών, memoirs που εξαντλούν κάθε πιθανή και απίθανη εκδοχή ζωής σαν το sliding doors όλων μας, ήρθε στη ζωή μας και το auto fiction. Με μπροστάρηδες την Rachel Cusk και τον Καρλ Ούβε Κνάουσκοντ αυτό το είδος της μυθιστορηματικής βιογραφίας επηρέασε αρκετά μια γενιά συγγραφέων που δοκίμασε την τύχη της με δαύτο. Είναι ζόρικο πολύ και απαιτητικό στην ανάγνωσή του. Ένας βράχος του Γιβραλτάρ σε σισύφεια άνοδο/πτώση που σε θέλει εκεί. Παρών. Σα να βλέπεις το Persona του Μπέργκμαν σε λούπα. Και εγένετο σύνδεση!

Σκηνές από μια σχέση

Εκείνος είναι ένας καταξιωμένος Σουηδός σκηνοθέτης. Εκείνη είναι η κόρη του, η μικρότερη από εννέα παιδιά. Τον επισκέπτεται κάθε καλοκαίρι, από κοριτσάκι, στο αγαπημένο του πέτρινο σπίτι στη Βαλτική. Ο πατέρας της, ο Ίνγκμαρ Μπέργκμαν, τώρα που κοντεύει τα ενενήντα οραματίζεται ένα βιβλίο για τα γεράματα. Ανησυχεί πως χάνει τη γλώσσα του, τη μνήμη του, το μυαλό του. Είναι σκληρή δουλειά τα γεράματα, λέει. Και η κόρη του, η συγγραφέας του βιβλίου, αναλαμβάνει να το γράψει μαζί του. Εκείνη θα ρωτά, εκείνος θα απαντά. Όταν εκείνη θα φτάσει όμως στο νησί, τα γεράματα τον έχουν προφτάσει με τρόπους που κανείς από τους δυο δεν θα μπορούσε να έχει προβλέψει. Εφτά χρόνια αργότερα, εκείνη βρίσκει τις μαγνητοφωνημένες συνομιλίες. Βυθισμένη στις αναμνήσεις, αναπλάθει την ιστορία ενός πατέρα, μιας μητέρας, ενός κοριτσιού – ενός παιδιού που ανυπομονεί να μεγαλώσει και δυο γονιών που θα προτιμούσαν να είναι παιδιά.

Η θεά κόρη της Θεάς

Η Linn Ullmann (Λιν Ούλμαν, Όσλο 1966) είναι κόρη της νορβηγίδας ηθοποιού, συγγραφέα και σκηνοθέτριας Liv Ullmann και του Σουηδού σκηνοθέτη και σεναριογράφου Ingmar Bergman. Μεγάλωσε μεταξύ Νέας Υόρκης και Όσλο. Σπούδασε αγγλική φιλολογία

στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης. Ήδη πριν κάνει το ντεμπούτο της ως συγγραφέας με το Πριν κοιμηθείς (Ωκεανίδα, 2000) –το μοναδικό βιβλίο της ως τώρα που έχει κυκλοφορήσει στα ελληνικά– ήταν γνωστή στην πατρίδα της ως κριτικός λογοτεχνίας.

Ο δικός μου Μπέργκμαν

Σκάκι με τον διάβολο, αυτό το ασπρόμαυρο στα όρια του χιονιού της τηλεόρασης, η σκέψη πως αυτός και ο Τόμας Μαν είναι συγγενείς με τις ίδιες καλλιτεχνικές ανησυχίες, η σκοτεινή προφητεία των Σκηνών γάμου, οι άγριες φράουλες που μάτωναν τα χείλη, τα αναθέματα για την όχι και τόσο πετυχημένη επιρροή του στον Γούντι Άλλεν, η παγωμένη σάουνα.

Επιμύθιο

Γράφω για τον Μπέργκμαν και ξεχνώ τον μικρό άθλο της κόρης του. Να τιθασεύσει αναμνήσεις και συναισθήματα και να τα βάλει όλα σε ένα μουσικό κουτί που όταν ανοίξει ακούς βαριά έγχορδα και το Αλληλούια του Λέοναρντ Κοέν. Εν τέλει, να ξεχάσεις τα ονόματα και να επικεντρωθείς στους ήρωες.
Μ.Π.